

[Knud Kristensen.]

enedes om, og som var Ministrenes Standpunkt, ogsaa den højtærede Udenrigsministers. Det var ikke en Række Ønsker fra enkelte Ministres Side; det var Ministeriets Standpunkt, og det var det, der blev forelagt. Den højtærede Udenrigsministers Op-gave var at søge at faa dette gennemført, saa vidt det var muligt. Nu siger den højtærede Udenrigsminister, at han fuldt ud kunde tiltræde, at det blev ændret. Det vil, altsaa sige, at han allerede dengang var uenig i det Standpunkt, Ministeriet havde taget, og som han havde givet Tilslutning og været med til at udforme, og han gav ikke paa det Tidspunkt til Kende over for Ministeriet, at han var uenig i det. Er dette Ærlighed og Oprigtighed? Det er dette, jeg betragter som Dobbeltspil: i Ministeriet at give det Udseende af, at man er enig deri og tiltræder det og er med til paa Ministeriets Vegne at forelægge det — det var ikke, som den ærede Ordfører sagde, en Skitse eller et Udkast, det var et Standpunkt, det var noget, Ministeriet var blevet enig om. Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, det maa vel være en Tilkendegivelse af, at det ved han ikke noget om, det kan han ikke vide noget om. Det var Ministeriets Standpunkt, det var det, vi forelagde Nævnet og ønskede, at dette skulde gennemføre, men som ikke kunde gennemføres, og som vi derfor maatte ændre.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at der var ikke noget for mig at gennemskue. Jo, der var det at gennemskue, at den højtærede Udenrigsminister var med til at stille det Forslag, at tiltræde det i Ministermødet og nu bagefter, efter at dette Ministerium var opløst og han var kommet ind i et nyt, siger, at dette var han allerede den Gang Modstander af. Det blev forkastet, og Noten vedtaget i en Skikkelse, som han fuldt ud kunde tiltræde. Det er efter min Mening dette, der er Dobbeltspil: at give det Udseende af, at man er enig i et Standpunkt, og bagefter tilkendegive, at dette Standpunkt har man aldrig haft. Jeg kan forsikre den højtærede Udenrigsminister om, at hvis jeg havde gennemskuet dette, vilde det have medført politiske Konsekvenser enten for ham eller for mig.

Ministeren udtaler Formodning om, at jeg har ønsket dels at saare ham, dels at sætte en Plet paa hans Navn. Det er ingenlunde Tilfældet. Jeg har ønsket at sige ham min Mening, jeg har ønsket at være det, han med Urette beklager sig over, jeg ikke

er, nemlig oprigtig. Hvis der er sat en Plet paa ham, og hvis han er saaret, saa er Aarsagen dertil hans egne Ord og Handlinger og ikke min Paavisning af det uholdbare i disse.

Den højtærede Udenrigsminister paa-
staar, at jeg har fremsat Insinuationer og i det hele taget har fremsat Ting, som ikke var i Overensstemmelse med Virkeligheden. Maa jeg heroverfor sige, at det, jeg har sagt, er — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at citere —:

„Men dette er ogsaa en Ting, der har Adresse til den højtærede Statsminister, som har kendt dette, som har vidst dette. Hvor længe han har vidst det, ved jeg ikke. Hvor meget Sammenspil der her har været ogsaa under den daværende Regering, er jeg ikke bekendt med. Nu bagefter synes jeg, der er forskellige Ting, der tyder paa, at der har været en hel Del.“

Det er det, jeg har sagt, og det er ogsaa rigtigt. Under den Debat, som fandt Sted her i Folketinget den 3. Oktober, udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, den nuværende højtærede Statsminister, følgende:

„Den højtærede Udenrigsminister mødte ikke med noget Krav om at sikre en Afstemning nu. Jeg maa formode, at den højtærede Udenrigsminister ikke vil gøre dette Krav til sit. Hvis jeg ikke har Ret heri, anmoder jeg om at faa et Svar fra denne Talerstol.“

Og det daværende ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte Sp. 5770—71:

„Jeg vil kun gøre det høje Ting og Offentligheden opmærksom paa, hvilken fremragende Diplomat vi har i den højtærede Udenrigsminister, for nu har baade det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen og den højtærede Statsminister nogle Gange sagt, at baade 9. Juli og 19. Oktober kom Venstre med Forslag, hvori der oprindeligt var Folkeafstemning, og det skal nu i Valgkampen gøres til, at saadan var det med Venstre, med Regeringen og med den højtærede Udenrigsminister, saaledes skal han misbruges, og det er fordi den højtærede Udenrigsminister er Diplomat. Han var ligeglad med, hvad Venstre foreslog, for han vidste, at vi andre vilde tage det ud.“

Se, dette er efter min Mening en Fornærmelse, det opfatter jeg som en Fornærmelse mod den højtærede Udenrigsminister. Den højtærede Udenrigsminister har nemlig under samme Forhandling sagt — det staar Sp. 5639 —: